

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.226/3
van 17 juni 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat
betreft de invoering van een premie voor een stationaire
installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit’

Op 17 mei 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de invoering van een premie voor een stationaire installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 11 juni 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Peter SOURBRON en Koen MUYLLE, staatsraden, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 juni 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het invoeren van een premie ten gunste van natuurlijke personen voor stationaire installaties voor elektrochemische opslag. Daartoe wordt een hoofdstuk XIV ('Premie voor stationaire installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit'), dat bestaat uit een artikel 7.14.1, toegevoegd aan titel VII van het Energiebesluit van 19 november 2010 (artikel 1 van het ontwerp).

In het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt bepaald wat onder een stationaire installatie voor elektrochemische opslag moet worden verstaan en aan welke personen de premie wordt verleend. In paragraaf 2 van dat artikel wordt de hoogte van de premie bepaald (250 euro per kilowattuur werkelijke capaciteit van de installatie, met een absolute bovengrens van 3200 euro en een relatieve bovengrens van 35% van de investeringskost). In paragraaf 3 van dat artikel worden de voorwaarden bepaald waaraan de stationaire installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit moet voldoen. In paragraaf 4 van dat artikel wordt de procedure geregeld voor de aanvraag en toekenning van de premie. In paragraaf 5 van dat artikel wordt ten slotte bepaald dat de premie moet worden teruggestort als de installatie binnen de tien jaar wordt vervreemd of de leasing wordt beëindigd, of wanneer niet langer aan de voorwaarden van het ontworpen artikel 7.14.1, § 3, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 is voldaan.

Het te nemen besluit treedt in werking op een datum die nog niet is bepaald en het treedt buiten werking op 31 december 2020 (artikel 2).¹

¹ Zie hieromtrent opmerkingen 9.1 tot 9.2.3.

RECHTSGROND

4.1. Uit het eerste en het tweede lid van de aanhef blijkt dat rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt gezocht in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en in de artikelen 3.2.1, § 3, 8.1.1, 8.2.1, 2° en 3°, 8.7.1 en 8.7.2, § 1, van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid’ (hierna: het Energiedecreet). Dienaangaande moet het volgende worden opgemerkt.

4.2. Naar luid van artikel 3.2.1, § 3, van het Energiedecreet beschikt de Vlaamse Regering over de kredieten van het Energiefonds om subsidies toe te kennen voor, onder meer, haar beleid op het gebied van rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen. Die bepaling biedt op zich evenwel geen rechtsgrond voor de ontworpen premiereregeling.

4.3. Naar luid van artikel 8.1.1 van het Energiedecreet worden de tegemoetkomingen die op basis van de steunprogramma’s in titel VIII van het Energiedecreet kunnen worden toegekend, zoals de voorliggende premie, enkel toegekend binnen de perken van de beschikbare kredieten van het Energiefonds of de algemene uitvoeringsbegroting. Ook al wordt die bepaling geparafraseerd in het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, tweede lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010, toch biedt ze evenmin rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

4.4.1. In zoverre volgens het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 de premie waarin wordt voorzien, wordt verleend aan “natuurlijke personen”, vindt de ontworpen regeling rechtsgrond in artikel 8.2.1, 2° en 3°, van het Energiedecreet. Luidens die bepaling kan de Vlaamse Regering een steunprogramma opstellen met tegemoetkomingen ten voordele van natuurlijke personen die niet in aanmerking komen voor een tegemoetkoming als onderneming, voor een rationeel energiebeheer of de toepassing van hernieuwbare energietechnologieën.

4.4.2. De gemachtigde heeft evenwel laten uitschijnen dat ook natuurlijke personen die ondernemingen zijn, in aanmerking komen voor de premie.²

Indien dit effectief de bedoeling is, moet bijkomend rechtsgrond worden gezocht in artikel 8.3.1 van het Energiedecreet, naar luid waarvan de Vlaamse Regering een steunprogramma kan opstellen met tegemoetkomingen voor ondernemingen voor een rationeel energiebeheer of de toepassing van hernieuwbare energietechnologieën.

In dat geval moeten in het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 naast de natuurlijke personen ook de ondernemingen worden vermeld als mogelijke begunstigden van de premie. Gelet op de definitie van het begrip “onderneming” in artikel 1.1.3, 93°, van het Energiedecreet, die ook elke natuurlijke persoon omvat die koopman is of een zelfstandig beroep uitoefent,³ moeten de woorden “natuurlijke

² Zie zijn antwoord in opmerking 5.

³ Volgens die bepaling moet in het Energiedecreet worden verstaan onder “ondernemingen: elke natuurlijke persoon die koopman is of een zelfstandig beroep uitoefent, de vennootschappen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen, de Europese economische samenwerkingsverbanden en de economische

personen” in het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 immers zo worden begrepen dat natuurlijke personen die ondernemingen zijn, thans worden uitgesloten van de premie.

4.3. In artikel 8.7.1, eerste lid, van het Energiedecreet wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de hoogte van de tegemoetkomingen en de in aanmerking komende kosten te bepalen, en de nadere regels vast te stellen voor de aanvraag, de beoordeling van de aanvragen en het toekennen van de tegemoetkomingen. Die bepaling biedt in het bijzonder rechtsgrond voor het ontworpen artikel 7.14.1, § 2, van het Energiebesluit van 19 november 2010, waarin de hoogte van de premie wordt vastgesteld, en voor het ontworpen artikel 7.14.1, § 4, van het Energiebesluit van 19 november 2010, waarin de procedure wordt geregeld.

4.4. Naar luid van artikel 8.7.2, § 1, van het Energiedecreet kunnen de tegemoetkomingen die ter uitvoering van titel VIII van dat decreet worden toegekend aan natuurlijke personen, niet-commerciële instellingen en publiekrechtelijke rechtspersonen, maximaal 100% van de in aanmerking komende kosten bedragen. Die bepaling bevat evenwel geen delegatie aan de Vlaamse Regering en biedt derhalve geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

4.5. Vermits de artikelen 8.2.1, 8.7.1 en desgevallend 8.3.1 van het Energiedecreet voldoende rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit, moet geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

VORMVEREISTEN

5. Gevraagd of ook ondernemingen in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in aanmerking komen voor de premie waarin wordt voorzien en, zo ja, of voor het ontwerp een beroep wordt gedaan op een vrijstellingsregeling waardoor de ontworpen regeling niet moet worden aangemeld bij de Europese Commissie als staatssteun, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Onder het toepassingsgebied van de premie kunnen inderdaad ook ondernemingen vallen. Het bedrag van de premie is beperkt tot 3200 euro (eventueel verhoogd met 300 euro voor kost plaatsing digitale meter). Het gaat om beperkte bedragen die onder de drempel van 200.000 euro over een periode van drie belastingjaren ligt, zoals vastgesteld in de de-minimis verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013. Dat plafond garandeert dat maatregelen die onder deze verordening vallen, geacht kunnen worden het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig te beïnvloeden en de mededinging niet te vervalsen of dreigen te vervalsen. De voorgestelde regeling is o.i. bijgevolg vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de EU.

samenwerkingsverbanden die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest of die zich ertoe verbinden in het Vlaamse Gewest een exploitatiezetel te vestigen”. Luidens artikel 7.1.1, § 1, van het Energiebesluit van 19 november 2010 zijn de begrippen en definities vermeld in Energiedecreet van toepassing op dit besluit.

We stellen voor om zowel in de aanhef als in het dispositief van het besluit een verwijzing op te nemen naar de de-minimis verordening. Vanuit de administratie zal ook het nodige gedaan worden om te voldoen aan de verplichtingen die in deze verordening worden opgelegd aan de lidstaten (bv. betrokkene een verklaring op eer laten ondertekenen).”

Hiermee kan worden ingestemd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. De aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond van het ontworpen besluit is opgemerkt. Zo moet het eerste lid van de aanhef worden weggelaten en moet in het tweede lid ervan worden verwezen naar de artikelen 8.2.1, 8.7.1 en, desgevallend, 8.3.1 van het Energiedecreet.

Artikel 1

7.1. Uit het ontworpen artikel 7.14.1, § 3, tweede lid, 4°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 vloeit voort dat om in aanmerking te komen voor de premie, de stationaire installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit aangesloten moet zijn op een toegangspunt waarop een decentrale productie-installatie voor elektriciteit met een maximaal vermogen van 10 kW of met een maximaal AC-vermogen van de omvormers van 10kW is aangesloten, en waarbij de tariefdrager niet het maximale AC-vermogen van de omvormer uitgedrukt in kilowatt is, zoals bedoeld in artikel 4.1.30/1, eerste lid, van het Energiedecreet.⁴

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt omtrent die bepaling het volgende uiteengezet:

“Het decreet digitale meters creëert voor prosumenten verschillende keuzemogelijkheden van tariefdrager om het distributienettarief te berekenen. In paragraaf 3 wordt opgelegd dat de premie niet gecombineerd kan worden met het vijftienjarige recht op terugdraaiende teller waarbij het distributienettarief aangerekend wordt via het forfaitaire prosumementtarief. Er bestaat op dat moment immers geen enkele prikkel om het eigen verbruik en het opladen van de batterij te verschuiven naar momenten waarop de eigen PV-installatie elektriciteit produceert.”

7.2. Artikel 4.1.30/1 van het Energiedecreet luidt:

“In afwijking van artikel 4.1.31, § 3, 2°, is gedurende een periode van 15 jaar na indienstneming van de installatie voor prosumenten met een installatie die uiterlijk in dienst genomen is op 31 december 2020, de tariefdrager het vermogen van de installatie uitgedrukt in kilowatt of in het geval van een installatie op basis van zonne-energie het

⁴ Zoals ingevoegd door artikel 31 van het decreet van 26 april 2019 ‘tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de uitrol van digitale meters en tot wijziging van artikel 7.1.1, 7.1.2 en 7.1.5 van hetzelfde decreet’.

maximale AC-vermogen van de omvormer uitgedrukt in kilowatt. Indien de nettoafname van de prosumant tussen twee afrekeningsfacturen groter is dan 0 kWh, wordt voor dat gedeelte van de afname de tariefdrager bepaald op afname uitgedrukt in kilowattuur.

De prosumant met een installatie die uiterlijk in dienst genomen is op 31 december 2020 heeft echter op elk gewenst moment de mogelijkheid om voor de periode van 15 jaar na indienstneming van de installatie onherroepelijk te kiezen voor een door de VREG bepaalde tariefstructuur, al dan niet met een andere tariefdrager, die gebaseerd is op de werkelijke afname. Deze wordt dan van toepassing na de eerstvolgende meteropname na de aanvraag bij de distributienetbeheerder.

Onverminderd hetgeen bepaald is in het eerste en het tweede lid, kan de prosumant met een installatie die uiterlijk in dienst genomen is op 31 december 2020, op elk gewenst moment onherroepelijk kiezen voor een derde door de VREG te bepalen tariefstructuur, al dan niet met een andere tariefdrager. Deze wordt dan van toepassing na de eerstvolgende meteropname na de aanvraag bij de distributienetbeheerder.

(...)"

7.3. Gevraagd naar de draagwijdte van die verwijzing naar artikel 4.1.30/1, eerste lid, van het Energiedecreet heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"In het ontworpen artikel 7.14.1, § 3, worden een aantal voorwaarde opgelegd die vervuld moeten zijn om in aanmerking te komen voor de premie. In het tweede lid, 4°, wordt enerzijds vereist dat stationaire installatie voor elektrochemische opslag van elektriciteit aangesloten moet zijn op een toegangspunt waarop een decentrale productie-installatie voor elektriciteit met een maximaal vermogen van 10 kW of in het geval van een installatie op basis van zonne-energie met een maximaal AC-vermogen van de omvormer(s) van 10 kW is aangesloten. Anderzijds wordt ook verwezen naar artikel 4.1.30/1, eerste lid, van het Energiedecreet. Dit is een verwijzing naar een tariefstructuur waarbij de netkosten worden aangerekend op basis van het maximale AC-vermogen van de omvormer. In het artikel wordt gesteld dat de premie niet combineerbaar is met een dergelijke tariefstructuur.

In artikel 4.1.30/1, tweede lid, en artikel 4.1.30/1, derde lid, van het Energiedecreet worden nog andere mogelijke tariefstructuren beschreven. Gezien de aanvrager van de premie niet kan vallen onder een tariefstructuur waarbij het vermogen van de omvormer de tariefdrager is (zoals beschreven in het eerste lid van dat artikel), zijn dit twee mogelijke tariefstructuren met een andere tariefdrager die combineerbaar zijn met de premie. De bestaande tariefstructuur zoals te vinden in de goedgekeurde tariefmethodologie 2017-2020 (p78 op https://www.vreg.be/sites/default/files/Tariefmethodologie/tariefmethodologie_2017-2020_gewijzigd.pdf) is een voorbeeld van een door de VREG bepaalde tariefstructuur die gebaseerd is op de actieve energie afgenomen (kWh) door een netgebruiker."

Uit het aangehaalde document blijkt echter dat voor de overgrote meerderheid van de prosumenten op dit ogenblik de tariefdrager het vermogen van de installatie is en niet de werkelijke hoeveelheid actief afgenomen energie van het elektriciteitsdistributienet.⁵ Bijgevolg is aan de gemachtigde bijkomend gevraagd of het gevolg van de voorwaarde in het ontworpen artikel 7.14.1, § 3, tweede lid, 4°, van het Energiebesluit dan niet is dat zolang de VREG geen nieuwe tarieven zal hebben vastgesteld overeenkomstig het nieuwe artikel 4.1.30/1, tweede en derde lid, van het Energiedecreet (dat pas in werking treedt op 1 juli 2019), het overgrote deel van de prosumenten niet in aanmerking zal komen voor de premie, omdat ze nog werken met een terugdraaiende teller en onderworpen zijn aan een tariefdrager zoals bedoeld in artikel 4.1.30/1, eerste lid, van het Energiedecreet. De gemachtigde antwoordde:

“Het decreet moet volgens ons niet zo begrepen worden dat het tweede of derde lid van het nieuwe artikel 4.1.30/1 noodzakelijkerwijs nieuwe door de VREG bepaalde tariefstructuren zijn. De geldende tariefstructuur van de VREG is gebaseerd op de werkelijke afname en voldoet wat dat betreft aan de bepalingen van het tweede lid. Zodra met een digitale meter de werkelijke afname kan gemeten worden, is het volgens ons dus mogelijk om als prosumant volgens deze tariefstructuur een nettatarief aangerekend te krijgen.

Het klopt natuurlijk wel dat het overgrote deel van de prosumenten op het moment dat de premie in voege is nog niet over een digitale meter zal beschikken. Vandaar dat er in het premiebesluit ook voorzien is dat de aanvrager over een digitale meter moet beschikken of over een goedgekeurde offerte in geval de meter op aanvraag zal geplaatst worden.

De ratio om de premie niet combineerbaar te maken met een tariefstructuur zoals bepaald in eerste lid en dus met ‘forfaitaire’ nettatarieven is omdat op dat moment immers geen enkele prikkel bestaat om het eigen verbruik en het opladen van de batterij te verschuiven naar momenten waarop de eigen PV-installatie elektriciteit produceert.”

7.4. Met die verantwoording kan worden ingestemd. Dat neemt niet weg dat de doelmatigheid van de ontworpen regeling, waarvan de tijdshorizon wordt beperkt tot 31 december 2020, door die voorwaarde ernstig dreigt te worden aangetast. Dat is des te meer het

⁵ Zie VREG, Tariefmethodologie voor distributie elektriciteit en aardgas gedurende de reguleringsperiode 2017-2020, 80-81 (beschikbaar op https://www.vreg.be/sites/default/files/Tariefmethodologie/tariefmethodologie_2017-2020_gewijzigd.pdf): “Elektriciteitsdistributienetgebruikers met een decentrale productie-eenheid met een maximaal AC-vermogen kleiner dan of gelijk aan 10 kVA (prosumenten) kunnen op eigen verzoek (...) beschikken over een toegangspunt op het distributienet met een meetinstallatie waarbij de van het distributienet afgenomen en de in het distributienet geïnjecteerde hoeveelheden elektrische energie (kWh) automatisch gecompenseerd worden. Het tarifaire gevolg hiervan is dat deze distributienetgebruikers niet meer bijdragen aan de distributienettarieven met tariefdragers hoeveelheid actieve energie (kWh) afgenomen volgens hun werkelijke hoeveelheid actief afgenomen energie van het elektriciteitsdistributienet.

De VREG stelt vast dat vele, zo niet alle, elektriciteitsdistributienetgebruikers met een decentrale productie-eenheid met een maximaal AC-vermogen kleiner dan of gelijk aan 10 kVA (de prosumenten) het verzoek hebben ingediend bij hun distributienetbeheerder. De distributienetbeheerder neemt daarop de gepaste acties naargelang het type meetinrichting die zich op dat ogenblik bij die gebruiker bevindt en zorgt er voor, in de verwerking van de meetgegevens, dat de gevraagde compensatie voor de netgebruiker automatisch wordt uitgevoerd. (...)

De meeste prosumenten beschikken vandaag over een traditionele meter, ook Ferrarismeter genoemd. Hier kan de distributienetbeheerder de teller voor afname fysisch laten terugdraaien om de door de decentrale productie-installatie geproduceerde elektriciteit in het distributienet geïnjecteerd in mindering te brengen. De technische realiteit van een terugdraaiende teller maakt het door de automatische compensatie van afgenomen en geïnjecteerde elektriciteit niet mogelijk om de hoeveelheid actieve energie afgenomen door deze prosumenten te meten.”

geval nu enkel prosumenten met een installatie die in dienst is genomen na 31 december 2020, verplicht worden in een systeem te stappen met een aangepast tariefsysteem.

8. In het ontworpen artikel 7.14.1, § 4, derde lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt bepaald dat de subsidieaanvragen worden behandeld in de volgorde waarin ze worden ingediend bij het departement en dat ze worden toegekend tot het budget voor het betreffende kalenderjaar in kwestie is opgebruikt. Het vierde lid voegt hier aan toe dat de minister het premiebedrag voor toekomstige premieaanvragen kan verlagen ingeval vanaf 1 augustus premieaanvragen zijn aangemeld voor meer dan 50% van het budget dat daarvoor in de begroting beschikbaar is.

Dit betekent dat het principe “wie eerst komt, eerst maalt” wordt gehanteerd. Een dergelijke regeling staat evenwel op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel, aangezien de datum van de indiening van een premieaanvraag aldus bepalend kan zijn voor het al dan niet verkrijgen van de premie, en voor de hoogte van het premieverdrag. De steller van het ontwerp dient zich ervan te vergewissen dat voor die regeling een deugdelijke, met het gelijkheidsbeginsel verenigbare, verantwoording bestaat. Indien dit niet het geval is, moet een ander criterium worden gehanteerd.

Artikel 2

9.1. In artikel 2 van het ontwerp ontbreekt de datum van inwerkingtreding.

Er wordt aan herinnerd dat de aan de afdeling Wetgeving voorgelegde teksten zowel inhoudelijk als vormelijk volledig afgewerkt moeten zijn, met andere woorden gereed om te worden aangenomen en bekendgemaakt.⁶ Dat is niet het geval wanneer die tekst een belangrijk element, zoals de datum van inwerkingtreding, nog niet bevat. De Raad van State dringt er dan ook op aan dat daar in de toekomst beter op wordt toegezien.

De datum van inwerkingtreding moet alvast nog worden ingevuld, waarbij ervoor moet worden gewaakt dat, gelet op de verwijzing naar artikel 4.1.30/1 van het Energiedecreet in het ontworpen artikel 7.14.1, § 3, tweede lid, 4°, van het Energiebesluit van 19 november 2010, het te nemen besluit niet in werking treedt voor 1 juli 2019. Artikel 4.1.30/1 van het Energiedecreet treedt zelf immers slechts op die datum in werking.⁷

9.2.1. Naar luid van artikel 2 treedt het te nemen besluit buiten werking op 31 december 2020.

Het te nemen besluit bestaat evenwel uit een wijzigingsbepaling die meteen uitwerking zal hebben en waarvan het bepalen van de datum van buitenwerkingtreding dus zinledig is.

⁶ Zie *Vademecum adviesprocedure voor de afdeling wetgeving*, 2017, I.B., 5 (raadpleegbaar op www.raadvanstate.be > Procedure > Wetgeving).

⁷ Zie artikel 46, tweede lid, van het decreet van 26 april 2019.

9.2.2. De bedoeling lijkt veeleer te zijn om een einddatum te bepalen voor het toekennen van de premie. Dat doel kan eenvoudig worden bereikt door in het ontworpen artikel 7.14.1, § 1, tweede lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 te bepalen dat de premie wordt toegekend tot en met 31 december 2020. Dat heeft bovendien als voordeel dat de premie met een eenvoudige wijziging van die bepaling kan worden verlengd, mocht dat later nodig zijn. Eens de bepaling overbodig is geworden kan ze dan alsnog worden opgeheven.

9.2.3. Indien de steller van het ontwerp toch nu al wil voorzien in de opheffing van het ontworpen artikel 7.14.1 van het Energiebesluit, moet dat expliciet gebeuren. Artikel 2 moet dan als volgt worden geredigeerd:

“Dit besluit treedt in werking op (datum).

Artikel 7.14.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt opgeheven op 1 januari 2021.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT